

GYVENIMAS PO MIRTIES

Klausimas, ar yra gyvenimas po mirties, nepatenka į mokslo jurisdikciją, kadangi mokslas domisi tik duomenų klasifikacija ir analize. Be to, žmogus buvo užsiėmęs moksliniais tyrimais, šiuolaikine mokslo termino prasme, tik paskutinius kelis šimtmečius, tuo tarpu gyvenimo po mirties koncepcijos klausimas jam buvo artimas nuo neatmenamų laikų.

Visi Dievo pranašai kvietė savo žmones garbinti Dievą ir tikėti pomirtiniu gyvenimu. Jie itin pabrėžė tikėjimo pomirtiniu gyvenimu svarbą, kad netgi menkutė abejonė tuo reiškė Dievo neigimą ir darė kitus įsitikinimus bereikšmiais.

Pats faktas, kad visi Dievo pranašai nagrinėjo metafizinį gyvenimo po mirties klausimą taip pasitikinčiai ir taip vienodai-nors tarpas tarp jų amžių kai kuriais atvejais buvo tūkstančiai metų-įrodo, kad jų žinių apie gyvenimą po mirties, kaip jie visi skelbė, šaltinis buvo tas pats, t.y. Dieviškas atskleidimas.

Mes taip pat žinome, kad tiems Dievo pranašams labai priešinosi jų žmonės, ypatingai gyvenimo po mirties klausimu, nes jų žmonės galvojo, jog tai yra neįmanoma. Bet nepaisant priešinosi, pranašai įtikino daugybę nuoširdžių pasekėjų.

Kyla klausimas: kas privertė tuos pasekėjus atsižadėti nusistovėjusių jų protėvių įsitikinimų, tradicijų ir papročių, nepaisant rizikos tapti visiškai atstumtiems jų pačių bendruomenės? **Yra paprastas atsakymas:** Jie pasinaudojo savo proto ir širdies sugebėjimais ir suvokė tiesą.

Tai ta sąmonė, kuri veda žmogų atsižvelgiant į realybes, kurios negali būti matomos. Štai todėl visi Dievo pranašai, kviesdami žmones patikėti Dievu ir gyvenimu po mirties, kreipėsi į estetiškos, moralios ir racionalios sąmonės žmones.

Pavyzdžiui, kada Mekos stambeldžiai neigė jau vien gyvenimo po mirties galimybę, Taurusis Koranas parodė jo pozicijos silpnumą, pateikdamas labai logiškus ir racionalius tai palaikančius argumentus:

„Ir jis lygina Mus ir pamiršta savo paties (kilmę ir) sukūrimą: jis sako: „Kas gali suteikti gyvybę sausiems ir suirusiems kaulams?“ Sakyk (O, Muhammedai): „Jis suteiks jiems gyvybę, Kuris sukūrė jus pirmąjį kartą! Nes Jis yra išmanantis bet kokioje kūryboje!“ Tas pats, Kuris sukelia jums ugnį iš žalio medžio, kada štai! Tuoj po to jūs užsidegate (sau laužus)! Argi negali Jis, Kuris sukūrė dangų ir žemę, sukurti iš to kažko

panašaus? Iš tiesų gali! Nes Jis yra Kūrėjas, Aukščiausiasis, (beribių) sugebėjimų ir žinių.“

(Šv.Koranas-36:78-81)

Kita proga Taurusis Koranas labai aiškiai pasako, kad netikintieji neturi jokio patikimo pagrindo savo pomirtinio gyvenimo neigimui. Jis grindžiamas grynu spėjimu:

„Ir jie sako: „Kas dar gali būti be mūsų gyvenimo šiame pasaulyje? Mes mirštame ir mes gyvename, ir niekas kitas kaip tik laikas gali mus sunaikinti.“ Bet apie tai jie neturi jokių žinių; jie paprasčiausiai spėja. Ir kada Mūsų aiškūs ženklai yra pakartojami jiems, jų argumentas yra tik toks: jie sako: „Sugražinkite mūsų protėvius, jei tai, ką sakai, yra tiesa!“ Sakyk: „Tai Allahas, Kuris duoda jums gyvybę, tada duoda jums mirtį. Tada Jis surinks visus kartu Teismo Dienai, dėl kurios nėra jokių abejonų. Bet dauguma žmonių nežino.““

(Šv.Koranas-45:24-26)

Neabejotinai Dievas prikels visus mirusiuosius. Bet Dievas turi Savo Paties planą. Ateis diena, kada visa visata bus sunaikinta ir tada visi mirusieji bus prikelti atsistoti prieš Dievą. Ta diena bus pradžia naujo gyvenimo, kuris niekada nesibaigs, ir tą Dieną Dievas atlygins kiekvienam asmeniui pagal jo ar jos gerus ir blogus darbus.

Paaiškinimas, kurį Taurusis Koranas pateikia apie gyvenimo po mirties būtinybę, yra tai, ko reikalauja morali žmogaus sąmonė. Tiesą sakant, jei nebūtų jokio pomirtinio gyvenimo, pats tikėjimas į Dievą taptų nerelevantišku, arba netgi jei kas tikėtų Dievą, tai būtų neteisingas ir abejingas Dievas, kuris kartą sukūrė Dievą, bet visiškai nesidomi jo likimu.

Neabejotina, Dievas yra teisingas. Jis nubaus tironus, kurių nusikaltimai nesuskaičiuojami; nužudžiusius šimtus nekaltų žmonių, sukėlusius didžiulę korupciją visuomenėje, pavergusius daugybę asmenų tenkinti savo užgaidoms, ir t.t. Žmogus turi labai trumpą gyvenimo trukmę šiame pasaulyje, ir kadangi fizinis pasaulis nėra amžinas, bausmės ar apdovanojimai už blogus ar gerus asmenų poelgius nėra čia įmanomos. Taurusis Koranas labai kategoriškai teigia, kad Teismo Diena privalo ateiti ir Dievas nuspręs kiekvienos sielos likimą pagal jo ar jos darbų įrašus:

„Netikintieji sako: „Mums niekada neišauš Valanda.“ Sakyk: „Taip! Bet iš tikro per mano Viešpatį ji ateis jums, per Jį, Kuris žino nematoma, nuo Kurio net mažiausias atomas danguje ar žemėje nėra paslėptas: nieko nėra daugiau ar mažiau negu yra aiškiuose įrašuose: kad Jis galėtų apdovanoti tuos, kurie tiki ir daro teisingųjų darbus: tokiems yra

atleidimas ir gausiausias išlaikymas.“ „Bet tiems, kurie kovoja prieš Mūsų ženklus, kad paverstų juos niekais, tokiems bus bausmė, labiausiai žeminantis nubaudimas.“

(Šv.Koranas-34:3-5)

Prisikėlimo Diena bus diena, kada Dievo Teisingumo ir Malonės savybė pilnai pasireikš. Dievas apipils Savo Malone tuos, kurie kentėjo Jo labai pasaulietišrame gyvenime, tikėdami, kad jų laukia amžina palaima. Bet tie, kurie piktnaudžiavo Dievo dosnumu, nesirūpindami ateinančiu gyvenimu, bus vargingiausioje padėtyje. Palygindamas juos, Taurusis Koranas sako:

„Argi (tiedu) panašūs? Vienas, kuriam Mes davėme gero pažadą ir kuris ketina pasiekti jo (išpildymo) bei kitas, kuriam mes davėme gerų dalykų šiame gyvenime, bet kuris Teismo Dieną bus tarp tų, kurie bus pateikti (bausmei).“ (Šv.Koranas-28:61)

Taurusis Koranas taip pat teigia, kad šis pasaulietiškas gyvenimas yra pasirengimas amžinam gyvenimui po mirties. Bet tie, kurie tai neigia, taps savo aistrų ir troškimų vergais, kurie tyčiojasi iš dorų, Dievą suvokiančių asmenų.

Tokie asmenys suvokia savo kvailumą tik mirdami ir nori, kad jiems būtų suteiktas dar vienas šansas pasaulyje, tačiau bergždžiai. Jų varginga padėtis mirties valandą, Teismo Dienos siaubas, ir amžina palaima, garantuojama nuoširdiems tikintiesiems, -visa tai yra aiškiai paminėta tokiose Tauriojo Korano eilutėse:

„(Melagystėje jie bus), kol, kada mirtis ateis pas vieną iš jų, jis sakys: „O, mano Viešpatie! Parsiųsk mane atgal (į gyvenimą) tam, kad aš galėčiau atlikti teisingai dalykus, kuriuos neigiau.“ Joku būdu! Jis tik kalba žodžius; ir prieš juos yra padalijimas iki dienos, kada jie bus prikelti. Tada, kada trimitas suskambės, nebus jokių ryšių tarp jų tą Dieną, nei vienas teirasis kito! Tada tie, kurių (gerų darbų) balansas bus solidus, tiems pasiseks. Bet tie, kurių balansas bus nežymus, bus tie, kurie prapuldė savo sielas; jie gyvens Pragare. Ugnis degins jų veidus ir jie vaipysis ten su savo perdėtomis lūpomis. (Bus pasakyta): „Ar nebuvo Mano Eilutės (šiame Korane) išdėstytos jums, ir ar tada jūs jų neneigėte?“ Jie sakys: „Mūsų Viešpatie! Mūsų niekšiškumas mus pergalėjo, ir mes buvome paklydę žmonės. Mūsų Viešpatie! Ištrauk mus iš čia. Jei kada nors mes grįšime (į blogį), tada iš tikrųjų mes būsimė nusidėjėliai.“ Jis (Allahas) sakys: „Pasilikite ten su gėda! Ir nekalbėkite Man!“ Iš tiesų ten buvo dalis Mano vergų, kurie sakydavo: „Mūsų Viešpatie! Mes tikime, tad atleisk mums, ir pasigailėk mūsų, nes Tu esi Geriausias iš visų, kurie pasigaili!“ Bet jūs priėmėte juos kaip juokdarius taip, kad tai privertė jus pamiršti Mano Atminimą, kol jūs juokėtės iš jų! Iš tiesų Aš apdovanojau juos šią

**Dieną už jų kantrybę: jie iš tikrųjų yra tie, kuriems pasisekė. Jis (Allahas) sakys: „Kiek laiko praleidote žemėje, skaičiuodami metus?“ Jie sakys: „Mes praleidome dieną ar dalį dienos. Klausk tų, kurie skaičiavo.“ Jis (Allahas) sakys: „Jūs praleidote tik labai mažai, jei tik žinotumėte! Negi galvojate, kad Mes sukūrėme jus juokais (be jokio tikslo), ir kad jūs nebūsite sugražinti pas Mus?“ Taigi, Aukščiausiasis yra Allahas, Tikrasis Karalius: nėra jokio Dievo, išskyrus Jį, Aukščiausiojo Sosto Viešpatį!“
(Šv.Koranas-23:99-116)**

Tikėjimas gyvenimu po mirties ne tik garantuoja sėkmę Pomirtiniame Gyvenime, bet taip pat padaro šį pasaulį pilną ramybės ir laimės, nes individai tampa atsakingesni ir pareigingiausiai vykdo savo pareigas.

Pagalvokime apie Arabijos žmones prieš atvykstant pranašui Muhammedui (Ramybė Jam)-jie buvo žmonės, kurie lošė, vaidijosi, plėšikavo ir žudė. Tokie buvo jų pagrindiniai bruožai, kada jie netikėjo pomirtiniu gyvenimu. Panašiai, gyvenimo po mirties neigimas turi savo pasekmes ne tik Pomirtiniame Gyvenime, bet taip pat ir šiame pasaulyje. Kada tauta kaip visuma tai neigia, visokių rūšių blogybės ir korupcija tampa nevaldomomis toje visuomenėje ir galiausiai ją sunaikina.

Kas vyks Teismo Dieną

„Kada (Nojaus tvano) vanduo išsiliejo iš savo ribų, mes pernešėme jus (žmoniją) plaukiojančia (Arka).

Kad Mes galėtume tai padaryti žinia jums ir kad ausys (kurios turėtų išgirsti pasakojimą ir) išlaikyti savo atmintyje, išsaugoti to (pamokas) atsiminime.

Tada bus sutrimituota. Ir žemė bus pajudinta, ir jos kalnai, ir jie bus sutrupinti į dulkes vienu smūgiu, tą dieną (Didysis) įvykis atsitiks.

Ir dangus bus suplėšytas į gabalus, nes tą dieną jis bus plonas. Ir angelai bus jo pusėse ir tą dieną aštuoni laikys tavo Viešpaties Sostą virš jų.

Tą dieną jūs būsite atgabenti į Teismą: joks veiksmas, kurį jūs slepiate, nebus nuslėptas. Tada Jis, kuriam bus paduotas jo įrašas į jo dešinę ranką, sakys: „Ei, čia! Perskaitykite mano Įrašą!“ „Aš tikrai supratau, kad atsiskaitymas su manimi (vieną dieną) pasieks mane!“

Ir jis gaus palaimintą gyvenimą aukštame Rojuje, kur vaismedžių (šakos kabės) žemai ir arti.

„Valgykite ir gerkite su pilnu pasitenkinimu; dėl (gerųjų), kurie buvo pasiūsti prieš jus tomis dienomis, kurios yra praėjusios!“

Ir jis, kuriam bus paduotas jo įrašas į jo kairę ranką, sakys:

**„O! Kad mano įrašas nebūtų man paduotas!“
„Ir kad aš niekada nesuprasčiau, kaip atsiskaitymas su manimi (bus ištesėtas)“**

**„O! Kad būtų ta (Mirtis) mane pribaugusi!“
„Jokia nauda mano turtas man nebuvo!“
„Mano galia išnyko!“
(Bus pasakyta): „Paimkite jį ir supančiokite jį;“
„Tada įmeskite jį į karštą Ugnį.“
„Tada sukaustykite jį grandine, kurios ilgis yra septyniasdešimt uolekčių!“**

Iš tiesų, jis netikėjo Allahu, Didingiausiuoju, ir nebuvo spartus maitinant vargšus.

Taigi, jokių draugų neturės jis čia šią Dieną, nei jokio maisto išskyrus purvą (nuo žaizdų plovimo).

Kurio niekas nevalgys, tik nusidėjėliai.“

(Šv.Koranas-69:11-37)

Taigi, yra labai įtikinančių priešasčių tikėti gyvenimu po mirties.

Pirmiausia, visi Dievo pranašai kvietė savo žmones patikėti tuo.

Antra, kada tik žmonių visuomenė buvo sudaryta šio įsitikinimo pagrindu, ji buvo idealiausia ir ramiausia visuomenė, laisva nuo moralinių ir socialinių blogybių.

Trečia, istorija liudija, kada tik šis įsitikinimas yra bendrai atmetamas grupės žmonių, nepaisant pakartojamų Pranašo perspėjimų, grupė kaip visuma yra nubaudžiama Dievo netgi šiame pasaulyje.

Ketvirta, moralinė, estetinė ir racionali žmogaus veikla patvirtina gyvenimo po mirties galimybę.

Penkta, Dievo Teisingumo ir Malonės savybė neturi jokios reikšmės, jei nėra jokio pomirtinio gyvenimo.

Allahas yra Dievo vardas arabų kalboje. Nei daugiskaita, nei giminė negali būti iš jo padaryta. Jis yra visatos Kūrėjas ir Išlaikytojas. Jis yra visų žmonių Dievas, įskaitant ir tokius pranašus kaip: Adomą, Nojų, Abraomą, Ismaelį, Jokūbą, Mozę, Dovydą, Jėzų ir Muhammedą (Ramybė Jiems Visiems).